

M 10 – Radiosender LJP

NERA radiosender type KBS 51-F

Denne HF-radiosenderen er av norsk fabrikat og har en utgangseffekt på maks. 0,5 kW. Den var bygget for modulasjonstype A1, A2 og A3, men ble kun brukt til radiotelegrafi. Det er gjort noen mindre ombygginger, bl.a. er det mulig å finjustere sendefrekvensen.

Det norske interpolkontor fikk sin egen radiostasjon i 1954. Drift av radiostasjon krever konsesjon, og det kreves at operatørene har radiotelegrafistsertifikat. Stasjonen fikk tildelt kallesignalet LJP. Kontoret var plassert ved Oslo politikammer og holdt til i Møllergaten 19 i et lite rom i tilknytning til operasjonssentralen.

Ved opprettelsen av Kripos i 1959 ble Interpolkontoret overført dit. I 1960 flyttet de til Kronprinsensgt, og i 1963 flyttet inn i nye lokaler på Victoria Terrasse 3 sammen med sentralens øvrige avdelinger.

Fram til 1972 ble stasjonen betjent av polititjenestemenn med nødvendig spesialkompetanse. I tillegg til ekspedisjon av meldinger og saksbehandling foretok de også oversettelser.

I monter 9 finnes kodebøker, radioreglement mv.

Da Kriminalpolitisen sentralen flyttet til Hølsfyr i 1982, ble senderen gitt til Teknisk museum. Senderen ble utlånt fra museet for en periode av fem år ved innflytting i Brynsaléen 6.

Frank Myhrvold, som etablerte stasjonen, skrev i 1958 følgende i en studieinnberetning fra et opphold ved generalsekretariatet i Paris:

"Allerede ved opprettelsen av ICPC i 1923 ble det uttalt ønske om at organisasjonen måtte få et eget radiosambandsnett. Siden sto dette prosjekt til stadighet på generalforsamlingens dagsorden i årene fremover, og i 1929 ble de første internasjonale politiradioforbindelser etablert.

Det var på den tid fem stasjoner, og Berlin ble valgt til sentralstasjon. Flere stasjoner kom til etterhvert, og i 1939 var følgende byer med i radiosambandet: Berlin, Bratislava, Budapest, Madrid, München, Paris, Salzburg, Warszawa, Wien og Zürich.

Da Interpol ble gjenopprettet i juni 1946, hadde Frankrike, Nederland og Sveits godt utbygde nasjonale radiosambandsnett med sentralstasjoner henholdsvis i Paris, Utrecht og Zürich. Stasjonen i Paris og Zürich hadde hatt regelmessig radioforbindelse med hverandre siden september 1945, og stasjonen i Utrecht sluttet seg til i juli 1946. Samme år ble det opprettet ytterligere tre Interpolstasjoner, nemlig Brussel, London og København. På et møte i eksekutivkomiteen i november samme år ble det bestemt at Paris skulle være sentralstasjon for det internasjonale politiradiosamband. I 1947 kom det tre nye stasjoner til, nemlig Roma, Stockholm og Lisboa. Deretter fulgte Luxemburg og Wiesbaden i 1949, Helsinki i 1950, Madrid og Tel Aviv i 1951, Wien i 1953, Oslo i 1954 og Ankara, Tunis og Rabat i 1957.

I 1958 hadde Argentina og Brasil opprettet radioforbindelse med Paris med sine stasjoner beliggende henholdsvis i Rio de Janeiro og Buenos Aires. Pr. 1. januar 1959 er det 21 stasjoner i det internasjonale politiradiosamband.

Normalutstyr for en nasjonalstasjon anses å være to sendere og to mottakere, hvorav en sender og en mottaker er reserve til å sette inn for å unngå stans i trafikken når det oppstår feil ved apparatene under ekspedisjon. Den nødvendige senderstyrke for nasjonalstasjoner er anslått til 500 å 1000 watt, avhengig av avstanden fra sentralstasjonen. En regional sentralstasjon bør ha utstyr så den kan sende og motta samtidig på fire-fem frekvenser.

Vanligvis vil en nasjonalstasjon være i stand til å korrespondere direkte med de fleste av de andre nasjonalstasjonene innen sin region. I de tilfelle den ikke oppnår tilfredsstillende forbindelse med en annen nasjonalstasjon, vil sentralstasjonen foreta transitt av trafikken.

For tiden er Interpols radiosamband tildelt frekvensene 3593, 4632,5, 10390, 14817,5 og 19130 kc/s. Sentralstasjonen i Paris kan sende og motta samtidig på alle disse frekvenser. Stasjonene har faste møtetider kl 09, 12, 15, 18 og 20, og de stasjoner som har åpent døgnet rundt, har møtetid hver time i tiden 20-09. I den tiden stasjonene er betjent, avlytter de alltid minst en av Interpolfrekvensene. På de faste møtetider blir vanligvis meldinger som er adressert til alle stasjonene (IPCQ), kringkastet av sentralstasjonen på flere frekvenser samtidig.

I det internasjonale radiosamband brukes bare telegrafi, som har flere fordeler fremfor telefoni. For det første er rekkevidden mye større ved telegrafi enn ved telefoni, dernest er morsetegnene lettere å oppfatte gjennom støy, og dertil er morsealfabetet internasjonalt, slik at operatørene kan utveksle telegrammer også på språk de ikke kjenner."